

τιμωρία

τιμωρία, η, ουσ. [<μτγν. τιμωρία], η τιμωρία·

- *βάζω τιμωρία*, (συνήθως για εκπαιδευτικούς) επιβάλλω μια τιμωρία: «ο δάσκαλος μου μ' έβαλε τιμωρία να γράψω εκατό φορές “δε θα ξανακάνω αταξία”»·

- *η θεία τιμωρία*, η δίκαιη τιμωρία που σύμφωνα με τη λαϊκή αντίληψη στέλνει οπωσδήποτε ο Θεός σε κάποιον που έχει βλάψει άλλους και έχει γλιτώσει από την ανθρώπινη δικαιοσύνη: «ο Θεός μπορεί να αργεί, αλλά στο τέλος κανείς δε γλιτώνει απ' τη θεία τιμωρία». Συνών. *η θεία δικαιοσύνη / η θεία Δίκη*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας